

Želva a člověk

Odnepaměti jsou mořské želvy využívány a jejich populace silně ovlivňovány člověkem.

Záznamy o konzumaci mořských želv, které pro člověka po mnoho staletí představovaly významný zdroj potravy, máme již z dob staré Mezopotámie. Krom toho byla v podstatné míře využívána i **želvovina** pro výrobu uměleckých předmětů. Například James

Spotila z univerzity ve Filadelfii píše, že v pozůstatcích z doby bronzové lze nalézt ozdoby z želvích krunýřů a že původní obyvatelé Ameriky želvovinu používali k výrobě spon, hřebenů na vlasy či jiných zdobených předmětů. Uvádí se také, že mořské želvy pářící se v Karibiku sloužily v 15. Století evropským námořníkům jako hlavní zdroj potravy předtím, než mohli bezpečně využívat zdroje z pevniny.

Dlouho se zdálo, že zásoby želv v oceánech jsou nevyčerpatelné. V 19. století ale přišel rozmach obchodu se želvovinou a později i s želvími vejci, která byla distribuována do špičkových restaurací po celém světě. Tento

obchod je dnes ve většině zemí ilegální, což však zdaleka neznamená, že neexistuje. Konzumují se želvy mořské, sladkovodní i suchozemské a poptávka po jejich masu zvláště v Asii stále stoupá. Moderní doba navíc znásobila i další nebezpečí hrozící želvám.

